

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Uherském Hradišti v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Přibyla a přísedících Ing. Mgr. Lenky Dvořáčkové a Věry Máčalové v hlavním líčení konaném dne 17. října 2024 v Uherském Hradišti rozhodl a vyhlásil,

takto:

Obžalovaný J. V.,

narozený XXXXX v XXXXX, mechanik, trvale bytem XXXXX,

je vinen, že

dne 24. 1. 2024 kolem 05.19 hodin v k. ú. obce K., okr. U.H., Z. kraj, na silnici I. třídy č. XXXXX v km 58,69 se účastnil silničního provozu jako řidič svého osobního motorového vozidla zn. Škoda Superb, r. z. XXXXX, takovým způsobem, že při jízdě ve směru od K. na B. řádně nesledoval situaci v silničním provozu, když za noční tmy, deště a riziku námrazy na vozovce při průjezdu mírnou pravotočivou zatáčkou započal předjíždět dvě před sebou stejným směrem jedoucí vozidla, aniž měl rozhled k bezpečnému předjetí a zařazení se před tato vozidla, čímž porušil § 5 odst. 1 písm. b) a § 17 odst. 5 písm. a), b), c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), v důsledku čehož se v protisměrné části vozovky čelně střetl s protijedoucím osobním motorovým vozidlem zn. Hyundai i30, r. z. XXXXX, řízeným A. P., nar. XXXXX, která utrpěla /anonymizováno/, kterým na místě dopravní nehody podlehla.

tedy

jinému z nedbalosti způsobil smrt proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

čímž spáchal

přechin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Denisa Máčalíková.

podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 73 odst. 1, odst. 4 trestního zákoníku se mu ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu **6 (šesti) let**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradu škody poškozené Zdravotní pojišťovně XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, částku 7.076 Kč.

Odůvodnění:

1. Dne 19. 6. 2024 byla ke zdejšímu soudu podána na obžalovaného J. V. obžaloba (sp. zn. ZT 48/2024) pro shora popsáný skutek, právně kvalifikovaný jako přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku. Uvedené věci byla přidělena sp. zn. 13 T 72/2024. Z důkazů provedených v hlavním líčení byl zjištěn shora uvedený skutkový stav, který je ve shodě s podanou obžalobou. Při **skutkovém posouzení věci** soud vycházel z výpovědi a obhajoby obžalovaného J. V. Obžalovaný J. V. souhlasil s tím, co je mu kladeno za vinu, jak je to popsáno v obžalobě. Uvedl, že neví, co se přímo stalo, co bylo příčinou toho, že došlo k dopravní nehodě, neboť má výpadky. Uvedl, že vyjížděl okolo páté ráno do práce, nespěchal, trochu asi mrholilo; naposled si pamatuje, že najížděl na obchvat u K.. Svého jednání litoval. Dodal, že po dopravní nehodě kontaktoval rodinu poškozené, kdy jim poslal dopis s omluvou; poté chtěl učinit i platbu nad rámec formou příspěvku na náhrobní kámen ve výši 10-20 tisíc Kč, ale to bylo ze strany poškozených odmítnuto; dopravní nehodu nahlásil pojišťovně K.. Dodal také, že sám má nyní strach z jízdy autem. Vzhledem k vyjádření obžalovaného, který prohlásil svou vinu a státního zástupce, který neměl proti uvedenému námitek, soud v souladu s ustanovením § 206c odst. 4 trestního řádu přijal prohlášení viny obžalovaného a v souladu s ustanovením § 206c odst. 6 trestního řádu upustil od dokazování skutečností v rozsahu, v jakém obžalovaný vinu prohlásil. O tomto postupu byl obžalovaný poučen. V hlavním líčení tak bylo provedeno dokazování jen ve vztahu k výroku o trestu a o náhradě škody.
2. **K osobním, majetkovým a výdělkovým poměrům obžalovaného bylo zjištěno následující.** Obžalovaný je svobodný muž v produktivním věku bez vyživovací povinnosti. Obžalovaný pracuje jako automechanik ve firmě V. T. a.s. s průměrným měsíčním čistým příjmem 35 000 Kč. V katastru nemovitostí České republiky nejsou pro osobu obžalovaného evidována žádná vlastnická ani jiná věcná práva. K obžalovanému nebylo zjištěno, že by měl dluhy, Centrální evidenci exekucí ani registrem dlužníků neprochází, proti jeho osobě není vedeno žádné insolvenční řízení. Rejstřík trestů nevykazuje u obžalovaného žádný záznam. Na obžalovaného soud pohlíží jako na bezúhonnou osobu. Žádný záznam u obžalovaného nevykazuje ani Opis z evidence přestupků. Žádného negativního poznatku k pověsti a chování obžalovaného neeviduje ani Městský úřad U. B. Evidenční karta řidiče vykazuje u obžalovaného jeden záznam pro přestupek v dopravě, a to ze dne 20. 3. 2019; aktuální stav bodového hodnocení obžalovaného je 0 bodů. Obžalovaný je držitelem řidičského oprávnění od 29. 11. 2017, řidičský průkaz mu byl zadržen dne 24. 1. 2024. Potvrzeními K. pojišťovny a.s. je doloženo, že obžalovaný pojistnou událost skutečně nahlásil, přičemž většině pozůstalých pojišťovna vyplatila pojistné plnění a pozůstalému manželovi navíc náklady na smuteční hostinu a náklady právního zastoupení. Omluvným dopisem ze dne 10. 4. 2024, který byl obžalovaným zalán pozůstalému manželovi poškozené dne 12. 4. 2024, je doloženo, že obžalovaný se pozůstalému manželovi i celé rodině omluvil, přiznal svou vinu, svého jednání litoval, informoval pozůstalého manžela o tom, že rodina může uplatnit své

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Denisa Máčalíková.

nároky u K. pojišťovny, a.s., pod jakým číslem je celá záležitost vedena i o tom, že by rád uzavřel případnou dohodu o narovnání a pokusil se svou chybu napravit, jak nejlépe dokáže. Obžalovaný v rámci hlavního líčení do spisu doložil, že dne 25. 9. 2024 přispěl částkou 10 000 Kč na konto Člověka v tísní na podporu SOS Povodně CR-CZ-Praha.

3. Po zhodnocení shora uvedených důkazů lze uzavřít, že je beze vší pochybnosti prokázána vina obžalovaného J. V., který se ke skutku, který je mu kladen za vinu, plně doznal, přičemž jeho doznání je v souladu se zjištěným skutkovým stavem. Z hlediska právního tak obžalovaný svým jednáním, tedy nezodpovědnou jízdou, naplnil po objektivní a subjektivní stránce všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, když jinému, A. P., z nedbalosti způsobil smrt, když jí způsobil mnohočetná poranění, tzv. polytrauma, zejména /anonymizováno/, kterým A. P. na místě dopravní nehody podlehla, proto, že porušil důležitou povinnost, když nesledoval situaci v silničním provozu, když za noční tmy, deště a riziku námrazy na vozovce při průjezdu mírnou pravotočivou zatáčkou započal předjíždět dvě před sebou stejným směrem jedoucí vozidla, aniž měl rozhled k bezpečnému předjetí a zařazení se před tato vozidla, čímž porušil § 5 odst. 1 písm. b) a § 17 odst. 5 písm. a), b), c) zákona o silničním provozu. Z rozepsaných okolností spáchání projednávaného skutku a způsobu jeho provedení soud dovodil zavinění obžalovaného ve formě nedbalosti vědomé podle § 16 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Obžalovaný věděl, že může způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem spočívající v ochraně lidského života, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že takové porušení nebo ohrožení nezpůsobí. Jednání obžalovaného vykazuje takovou míru společenské škodlivosti (hazardní jízda a následek jednání obžalovaného, kdy došlo k úmrtí člověka), že soud přistoupil k trestněprávnímu postihu obžalovaného, jelikož jiný postih – podle jiných právních předpisů - nepřicházel do úvahy.
4. Při úvaze o **druhu a výměře trestu** vycházel soud z charakteru skutku, zvážil význam společenského zájmu, který byl trestnou činností obžalovaného dotčen, druh projednávané trestné činnosti, osobu obžalovaného, stejně jako způsob života obžalovaného před spácháním projednávaných činů, možnostem jeho nápravy a chování po činu. Zprávy k jeho osobnosti jsou konstatovány výše. Obžalovaný je svobodný muž v produktivním věku, zaměstnanec s pravidelným příjmem. V projednávané věci byl obžalovaný ohrožen trestem odnětí svobody v trvání jednoho roku až šesti let. Jako polehčující okolnost soud shledal bezúhonnost obžalovaného, prohlášení viny obžalovaného a lítost, kterou obžalovaný projevil nad tím, co se stalo. Z postavení obžalovaného k celé věci je zřejmé, že obžalovaný má nad způsobenou trestnou činností nadhled; jeho vyjádření svědčí o jeho reflexi a sebereflexi, přičemž soud nepochybuje o tom, že jím projevená lítost je upřímná. Ve prospěch obžalovaného soud vzal v potaz také jeho přestupkovou bezúhonnost. Byť z evidenční karty řidiče, je evidentní, že za dobu, co obžalovaný má řidičské oprávnění, tj. od 29. 11. 2017, porušil pravidla silničního provozu; dle přesvědčení soudu předmětné jednání a sankcionování obžalovaného za porušení pravidel silničního provozu dne 20. 3. 2019, zcela jistě nesvědčí o bezohlednosti obžalovaného k respektování a dodržování pravidel silničního provozu, naopak toto soud hodnotí jako ojedinělé vybočení obžalovaného. Jízda obžalovaného, spíše ukazuje na lehkomyšlnost či řidičskou nezkušenost obžalovaného, který přecenil své možnosti. Ve prospěch obžalovaného vzal soud v potaz také snahu obžalovaného pozůstalým finančně přispět nad rámec náhrady škody, stejně jako skutečnost, že když byla tato finanční kompenzace ze strany poškozených odmítnuta, tuto věnoval na dobročinnou věc. Nicméně na straně okolností, které jsou obžalovanému v k tíži, nemohl soud odhlédnout, že obžalovaný porušil několik povinností uložených mu jako řidiči, když se plně nevěnoval řízení vozidla a předjížděl, přesto, že neměl přes sebou rozhled na takovou vzdálenost, která je nutná k bezpečnému předjetí, nemohl se bezpečně zařadit před vozidla,

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Denisa Máčalíková.

kteřá hodlá předjet, a ještě ohrozil protijedoucí řidiče i jiné účastníky silničního provozu. Není možné opomenout ani skutečnost, že obžalovaný způsobil smrtelný následek. Byť státní zástupce v obžalobě navrhoval uložit trest odnětí svobody v trvání 2 let, jehož výkon by byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou let a trest zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu pěti let, v rámci hlavního líčení navrhoval uložit obžalovanému nepodmíněný trest odnětí svobody kolem 20 měsíců, se zařazení do věznice s ostrahou a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu nejméně pěti let. Po zhodnocení uvedených okolností dospěl soud k závěru, že je na místě uložit obžalovanému podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání 2 let, tedy trest v 1/3 trestní sazby. Byť ve věci došlo k nehodě s fatálním následkem, s ohledem na uvedené množství polehčujících okolností obžalovaného a je soud přesvědčen, že z hlediska individuální i generální prevence není na místě uložit obžalovanému trest, který by byl spojen s okamžitým nařízením výkonu trestu odnětí svobody, ale že na obžalovaného lze působit trestem odnětí svobody, který je podmíněně odložen na zkušební dobu. V této souvislosti není možno opomenout ani skutečnost, že od doby, kdy státní zástupce navrhnul podmíněně odložený trest odnětí svobody vyvstaly na straně obžalovaného další skutečnosti, svědčící v jeho prospěch, jako je prohlášení viny, či věnování finanční částky obžalovaným na dobročinné účely. Zkušební doba podmíněného odsouzení byla obžalovanému stanovena v souladu s ustanovením § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku na 2 roky, aby obžalovaný během této soudu osvědčil, že je schopen žít řádně a nepáchat trestnou činnost. Tento trest považuje soud z hlediska preventivního, ale i represivního u obžalovaného za postačující nápravě a pochopení důsledků a následků jeho jednání. Současně, s ohledem na charakter trestné činnosti, bylo na místě obžalovanému uložit i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel, když se obžalovaný jednání dopustil právě v souvislosti s touto činností. *Dle § 73 odst. 1 trestního zákoníku může soud uložit trest zákazu činnosti na jeden rok až deset let.* V daném případě považuje soud za adekvátní trest, trest v trvání šesti let, který obžalovanému uložil v souladu s ustanovením § 73 odst. 1, odst. 4 trestního zákoníku. I u tohoto druhu trestu byly zohledněny polehčující okolnosti, stejně jako skutečnost, že obžalovaný svou neukázněností a podceněním dopravní situace při jízdě motorovým vozidlem způsobil smrt člověka. Oproti státním zástupcem navrhovanému trestu soud trest navýšil s ohledem na skutečnost, že obžalovaný může po výkonu 1/2 tohoto trestu požádat soud o podmíněné upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel, přičemž dne 24. 1. 2025 mu, s ohledem na zadržení řidičského průkazu dne 24. 1. 2024, již 1 rok trestu uplyne.

5. V rámci **adhezního řízení** se s nárokem na náhradu škody řádně a včas připojila poškozená Zdravotní pojišťovna XXXXX (*dále jen „ZP MV“*), která uplatnila k náhradě škody škodu v celkové částce 7 076 Kč, představující náklady léčení uhrazené v souvislosti se zraněním poškozené A. P.. Svůj nárok řádně doložila dokladem k vyčíslení regresivní pohledávky z hrazených nákladů na zdravotní služby poskytnuté poškozené A. P.. Jak vyplývá z výsledků dokazování škoda uplatněná ZP MV byla způsobena v důsledku protiprávního jednání obžalovaného. Uplatněný nárok ZP MV uznal soud v plné výši, a proto, v souladu s ustanovením § 228 odst. 1 trestního řádu, uložil obžalovanému povinnost tuto škodu v plné výši uhradit. O náhradě škody bylo rozhodnuto za použití § 2960 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění. Závěrem soud pouze dodává, že poté, co většině pozůstalých po poškozené A. P., bylo vyplaceno pojistné plnění ze strany K. pojišťovna a.s., tuto náhradu majetkové a nemajetkové újmy již nežádali; proto soud o takové další povinnosti obžalovaného nerozhodoval.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Denisa Máčalíková.

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení stejnopisu jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Brně, prostřednictvím Okresního soudu v Uherském Hradišti. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání. (§ 253 odst. 3 trestního řádu).

U.H. dne 17. října 2024

Mgr. Jiří Příbyl v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Denisa Máčalíková.